

Øvre Smaalenene

Løssalg kr. 1,75

ONSDAG 17. DESEMBER 1980

NR. 197 - 79. ÅRGANG

Krise i Askims finkultur?

Høvikballetten besøkte i går Askim. De er blant de fremste danserne i Norge. Men hvorfor møtte ikke publikum opp?

Høstens «finkulturtilbud» i Askim hensovnet stille mandag kveld. Knappt 20 mennesker hadde funnet veien til Askim Kinoteater der Høvik-balletten ga en aften. Det har vært et usedvanlig rikt og variert kulturtilbud i Askim i høst. Vi takker for det.

Men publikum har sviktet. vi både om Høvikballetten og pålederplass tar vi opp spørsmålet om de tomme hus i Askim. Når det gjelder lokale kulturelle arrangementer er det aldri noe problem; da kommer publikum. Hva er det som klikker når det gjelder gjestende kulturtilbud, og hva kan vi gjøre for igjen å samle de fulle hus som de gode kunstnerne fortjener.

Se side 3 og 5

Øvre Smaalenene

Redaktør BIRGIT BORGERSEN WIIG

Kultur-nederlag

Det var en skuffet ung dansetropp som pakket sammen etter innsats i Askim mandag.

Askim var siste forestilling i sesongen for Høvik-balletten. Ikke noe sted hadde fram møtet vært så dårlig som i Askim.

Dette er ikke noe nytt, vil leseren si. Fra begynnelse til slutt gjentok den gamle historien seg. En dyktig gruppe gjester Askim med en spennende, kvalitetsmessig god «forestilling». Askim tar imot med sitt flotte nye kinoteater. Danserne er begeistret over den fine scenen, god å danse på, med førsteklasses mulighet til kontakt med publikum som kan sitte i amfi.

Bare en ting mangler: publikum. Til «Perleporten teatergruppe» som trolig bare med navnet skremte bort de vanlige tyve-tredve som kommer — møtte det 8 tilskuere. Til Høvikballetten som danset for fullt hus på Kolbotn, møtte det tyve. Hvor er vi hen? Har vi ikke det minste lyst til å møte norsk teater og kulturliv ansikt til ansikt? Skal vi ha alt for midlet via en skjerm i stuen?

Det hele er blitt en ond sirkel. De få som gjerne vil komme, har det vondt i en nesten tom sal. Skuespillere, dansere og aktører må mobilisere all sin indre inspirasjon for å gjennomføre forestillingen. Først når det er levende kontakt mellom sal og scene blir det virkelig fint å gå i teater.

Alle de som blir hjemme ødelegger med andre ord for dem som kommer.

Det er uforståelig at det ikke finnes 400 interesserte blant 20 000 mennesker som på noen få minutter med bil «sokner» til Askim Kinoteater. Da tar vi med hensikt nabokommunene med. En kan ikke vente at Riksteateret, ballettenssembler og andre grupper kommer til hver eneste kommune. Tross alt må vi slå oss sammen. Vi som bor så nær hverandre som vi gjør i Indre Østfold. Tar vi bare lærerne i våre kommuner er de tilsammen så mange at de kunne fylle hele salen. For ikke å snakke om kommunestyrerepresentanter og folkevalgte i andre organer. Det er praktisk kulturpolitikk å møte fram til gjestespillene.

Slik det er nå går det ganske enkelt ikke lenger. Askim Kommunestyret må nå ta saken opp. Det må settes i gang abonnementsverving, billettsalg gjennom bedrifter, skoler og foreninger — slik som i «gamle dager» da vi kunne fylle den store gamle kinoen til Riksteaterets forestillinger. Det er visst lenge siden.

Vi må aktivt skape et miljø rundt det som skjer i Kinoteateret. Her skal vi kunne treffe hverandre og glede oss sammen over alle de gode tilbudene vi faktisk har i Askim, men som nå ikke brukes.